

II Cz 63/14

POSTANOWIENIE

Dnia 18 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Wojciech Vogt

SSO Janusz Roszewski

SSO Barbara Mokras – spr.

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2014 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. K.

przeciwko (...) S.A.(...) w G.

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim

z dnia 3 września 2013 r. sygn. akt I C 1759/13

p o s t a n a w i a:

- 1) uchylić zaskarżone postanowienie w części dotyczącej powództwa o zadośćuczynienie i odszkodowanie
- 2) oddalić zażalenie w pozostałym zakresie

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 3 września 2013 r. Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim stwierdził swą niewłaściwość miejscową i sprawę przekazał do rozpoznania według właściwości Sądowi Rejonowemu w Gdyni.

W uzasadnieniu podał, że powództwo przeciwko osobie prawnej lub innemu podmiotowi nie będącemu osobą fizyczną wytacza się według miejsca ich siedziby i nie ma możliwości wyznaczenia sądu w Ostrowie Wielkopolskim do rozpoznania sprawy z uwagi na sytuację materialną powódki.

Zażalenie od powyższego postanowienia wniosła powódka domagając się jego uchylenia i rozpoznania sprawy w Sądzie Rejonowym w Ostrowie Wielkopolskim, gdyż z uwagi na sytuację życiową i materialną nie będzie w stanie dojeżdżać na rozprawy do G..

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie jest częściowo zasadne.

Zasadnie sąd pierwszej instancji stwierdził, że zgodnie z przepisem art. 30 k.p.c. regulującym ogólną właściwość miejscową, powództwo przeciwko osobie prawnej lub innemu podmiotowi niebędącemu osobą fizyczną wytacza się według miejsca ich siedziby. Pominął jednak okoliczność, że zgodnie z art. 35 k.p.c. powództwo o roszczenie z czynu niedozwolonego wytoczyć można przed sąd, w którego okręgu nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę.

Powódka niniejszym pozwem domaga się nie tylko zapłaty tytułem bezpodstawnego wzbogacenia ale także zapłaty z tytułu zadośćuczynienia i odszkodowania za uporczywe nękanie telefoniczne połączone z bezprawnymi i karalnymi groźbami. Podstawą tego drugiego roszczenia powódki jest więc czyn niedozwolony i tym samym zgodnie z cytowanym wyżej przepisem regulującym właściwość przemienną, właściwym do jego rozpoznania jest Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim i w tym zakresie zażalenie powódki jest uzasadnione. Niezasadne jest natomiast zażalenie odnośnie stwierdzenia przez sąd pierwszej instancji niewłaściwości miejscowej tego sądu do rozpoznania roszczenia powódki o zapłatę z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia. Jak słusznie podniósł sąd w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia nie ma możliwości rozpoznania sprawy w sądzie niewłaściwym miejscowo z uwagi na trudną sytuację życiową i materialną powódki.

Wobec powyższego i na zasadzie art. 386 § 1 i 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. postanowiono jak wyżej.